



## Istedløven tilbage i Flensborg

Læs mere om indvielsen  
af monumentet inde i bladet.



## SLESVIG - LIGAENS LANDSMØDE 2011



Reportage fra mødet inde i bladet.





## Formandens spalte

### Kære medlemmer.

Så blev endnu et Landsmøde godt overstået. Rammerne, hvorunder mødet blev afviklet, var optimale.

A.P. Møller Skolen i Slesvig har jo alle muligheder for at lade et møde som vort afvikle under de bedst tænkelige vilkår.

Inden mødet gav Frederiksstad Orkesteret en lille prøve på dets musikalske formåen under ledelse af Bente Stenger. Dette var selvfølgelig afledt af, at Bente Stenger var indstillet som modtager af Slesvig-Ligaens legat på 10.000 kr.

Legatet blev som afslutning på den lille koncert overrakt til BS, der kvitterede med at fortælle, at hun agtede at bruge legatet til indkøb af en es-clarinet til orkesteret – et instrument, som længe havde stået på ønskesedlen. Se begrundelsen for tildelingen af legatet andet sted i bladet.

Efter koncerten fik de fremmødte medlemmer en kort gennemgang af skolens historie ved afd.leder Klaus Pløen – en interessant fortælling, som efter landsmødet blev fulgt op af en rundvisning på skolen.

Selve generalforsamlingen blev afviklet i god ro og orden. Ud over de sædvanlige punkter med beretning, gennemgang af regnskab og valg til bestyrelsen, var der ét væsentligt punkt på dagsordenen, som blev grundigt drøftet: oprettelsen af Slesvig-Ligaens Fond.

Formålet med denne oprettelse og begrundelsen herfor var at fremtidssikre Ligaens formue, som skal ligge til grund for de uddelinger, som fremover skal tilflyde de sydslesvigske institutioner og foreninger.

Bestyrelsens forslag blev efter endt drøftelse sat til afstemning og vedtaget af de tilstedeværende medlemmer. Vedtægterne, således som de blev godkendt, kan læses andet sted i bladet.

På mødet var der også valg til bestyrelsen. Efter mødet konstituerede den sig med undertegnede som formand, Anne-Marie Thorup som næstformand og Jens Hønholt som kasserer. Disse tre personer udgør foreningens forretningsudvalg og indtræder dermed i den nyoprettede fonds bestyrelse sammen med Horst-Werner Knüppel.

Efter gældende regler skal Civilstyrelsen og SKAT have meddelelse om foreningens beslutning om oprettelsen af fonden og bestyrelsens sammensætning. Denne orientering er nu fremsendt.

Under evt. blev resultatet af Slesvig-Ligaens indsamling til fordel for Den danske Børnehave i Rendsborg uddelt.

Børnehavens ny leder Torge Petersen fik overrakt en check på 54.000 kr. og Børne- og Skolefritidschef Birgit Messerschmidt takkede på skoleforeningens og specielt på børnehavens vegne for de indsamlede midler, der havde gjort det muligt at indrette en legeplads for de små vuggestuebørn.

I sidste nummer af Thyra Vold havde skoleinspektør Peter Olesen Müller et godt indlæg om Jes Kruse Skolen i Egernfælde – en skole, som Slesvig-Ligaen oprettede og drev de første år i skolens levetid. Skolen står nu i en situation, hvor den »store legeplads« trænger til en grundig renovering.

Ligaens bestyrelse har derfor besluttet, at Slesvig-Ligaens indsamling 2011 skal gå til dette projekt.

Jeg vil derfor opfordre til, at så mange som muligt vil støtte vor indsamling og bruge det vedlagte indbetalingskort og sende et beløb til fordel for Ligaens arbejde for Jes Kruse Skolen.

Sluttelig vil jeg ønske alle vore samarbejdspartnere både nord og syd for grænsen og alle vore medlemmer og deres familier en glædelig og velsignet jul.

Med venlig hilsen  
Flemming Radsted Madsen

## EN LØVE DER SKUER FREMAD



*Af Simon Faber  
overborgmester  
Flensborg*

Jeg var ikke (!) til stede den varme sommerdag i 1862, da Istedløven blev indviet for første gang på Flensborgs Kirkegaard. Mon tilskuerne dengang var klar over, at den højtidelighed, de deltog i, skulle blive begyndelsen på en storm, som siden ramte hele Europa? Stormen om dannelse af de moderne nationalstater, hvor der er overensstemmelse mellem grænserne og mellem folk og lande.

Jeg var til gengæld til stede ved Istedløvens hjemkomst i september i år, og ligesom dengang, så var højtideligheden præget af de tider, vi lever i. For det første og på det mest grundlæggende plan, fordi det var én som mig, der tog i mod den på min bys vegne. Som overborgmester repræsenterer jeg hele min by, danskere og

tyskere, en situation, der havde været utænkelig for få årtier siden.

Imellem disse to relativt små punkter i historien har verden bevæget sig meget. Og løvens skæbne er som en fin tråd vævet ind i det tæppe, der udgør denne bevægelse. For kun 2 år efter, at løven blev opstillet som et led i den nationale vækkelse, der fandt sted i hele Europa, udbrød krigen, der senere skulle føre til både den danske og den tyske nationalstats dannelse. Og løven flyttede sammen med verden.

De nye nationalstater blev hen ad vejen mere eller mindre alle sammen til velfungerende demokratier. Men her i Flensborg og i alle andre grænselands har vi mærket udviklingen på en helt anden måde: ved den mistillid det skabte imellem flertal og nationale mindretal, for slet ikke at tale om grænsedragningen i et Europa, hvor folkene aldrig har levet adskilt af vandtætte skodder. Som sidste konsekvens udmundede det nationale princip i Anden Verdenskrigs uhyrligheder - efter hvilke løven igen fulgtes med verden - og amerikanerne.

For to måneder siden begav løven sig igen ud på rejse i følgeskab med vort grænselands historie. For de sidste årtier har været præget af, at vor region er begyndt at heles. Den mistillid, der prægede forholdet imellem byens to folkegrupper, er blevet afløst af samliv til gavn for alle. Det er langt fra altid let, og det er et gode, vi

stadig skal tilkæmpe os. Men dette samliv førte til, at et overvældende flertal i Flensborgs Byråd for lidt over et år siden, udtrykte ønsket om Istedløvens hjemkomst. Ikke som nationalt symbol, men som "tegn på venskabet imellem danske og tyske" - en sætning der på ingen måde er selvfølgelig i grænselandet imellem to nationalstater. Netop fordi der er tale om to forskellige folk, kræver det noget ekstra at leve i gensidig respekt, at styrke samarbejdet og at pleje det gode naboskab.

Ligesom løvens opstilling i 1862 kan ses som den første sætning i fortællingen om dannelsen af nationalstaterne Danmark og Tyskland, så ønsker jeg at se løvens genkomst som startskuddet på en ny tid for min by og min region. Vi skal sammen med løven turde skue fremad. For vort grænseland kan ikke længere nøjes med at være helet.

Den udvikling og den historie, som løven har fulgtes med indtil nu, har først og fremmest været ildevarslen for Flensborg. I 1920 mistede byen halvdelen af sit opland, hvilket siden har gjort begge dele af det gamle hertugdømme til deres moderlandes respektive udkanter.

Nu skal løven give os kraften til at turde brøle. Vor region skal ikke bare forsones, den skal finde sammen igen. Vi skal have modet til de nye tider, der nu igen strømmer over vores grænseland, tider der skal

være præget af at hele min bys opland bliver til en kultur- og erhvervsregion med Flensborg og sin selvbevidste løve som naturligt centrum. Vi skal have modet til at blive det naturlige midtpunkt imellem Hamborg-Femern og Århus-Kolding, modet til at understøtte Sønderborgs kandidatur til at blive Europæisk Kulturhovedstad i 2017, modet til at ride på udviklingens bølger. De tidligere tiders fjendskab gjorde os til udkant - nu skal vi sammen turde tilkæmpe os en status som naturligt centrum for en grænseregion, der kan være en model for hele resten af Europa. Sammen kan vi mere end hver for sig.



Nu, hvor den er vendt hjem, skal løven og vi borgere i Flensborg og grænseregionen sammen med den holde op med blot at følges med historien, men begynde at skabe den.

*Simon Faber*





# En værdig velkomst til Istedløven

**Lørdag, den 10. september 2011 var dagen, hvor det blev markeret, at Istedløven var vendt tilbage til sin oprindelige plads på Den gamle Kirkegård i Flensborg.**

**Indvielsen blev et tilløbsstykke, som blev overværet af mange hundrede tilskuere fra nær og fjern, og på en af plænerne var opstillet et festtelt, hvor orkestre underholdt.**

Som den første gik Flensborgs overborgmester, Simon Faber, på talerstolen.



Overborgmesteren mindede om, at Christian den X i 1945 sagde, at løven kunne vende tilbage til Flensborg, når omstændighederne tillod det. Og nu var omstændighederne sådan, at den kunne vende tilbage til Flensborg – ikke som det krigsmindesmærke, den oprindelig var, men som et tegn på den forsoning og det fællesskab, der har udviklet sig efter krige, grænsekamp og mistillid.

Simon Faber sagde også, at dette ikke var nogen selvfølge, men noget, som der igen og igen skulle arbejdes for.

Herefter gik Hans Kongelige Højhed, prins Joachim, på talerstolen og overbragte kongehusets hilsen.



Prinsen mindedes også sin oldefars ord og betegnede indvielsen af monumentet på dets oprindelige plads som en festdag, en dag, der også lod tankerne gå tilbage på løvens lange rejse. Prins Joachim mindede om den fare, som løven var i efter den anden slesvigske krigs afslutning i 1864. Han betegnede det som tankevækkende, at netop fyrst Bismarck var med til at sikre, at løven dengang ikke blev ødelagt, men i stedet hengemt i Flensborg. Også prins Joachim

udtrykte glæde over, at tiden nu var til, at den atter kunne vende tilbage til Flensborg.

På regeringens vegne talte daværende kulturminister, Per Stig Møller. Han lagde i sin tale stor vægt på det, som Istedløven fremover skal formidle flensborgere og turister. Den skal være et monument om fred og fordragelighed danskerne og tyskerne imellem, og samtidig fortælle om det, der skete for mange år siden.



Per Stig Møller mindede også om, at løvens historie også er historien om det, der kunne være undgået i de slesvigske krige, der kostede tusindvis af mennesker livet. Løven skal mane om det skete, så de menneskelige fejl, der blev begået,

ikke gentager sig.

Løvens tilbagevenden er en fortælling om, at grænselandet fra at være en front, nu er blevet en bro, skabt af venskab og godt naboskab. Grænselandet blev den bro, som løven nu er gået over.

Den tyske ambassadør i Danmark, Michael Zenner, hilste også Istedløven velkommen tilbage til sit hjemsted, og også han lagde stor vægt på det gode forhold mellem de to nabolande, som dette var et synligt bevis på.

Efter talerne og musikalsk underholdning, var man nået til den egentlige afsløring af monumentet.



Denne blev foretaget af prins Joachim, der fjernede afdækningen fra den nye tavle på monumentets sokkel.

Efter den officielle afsløring fortsatte dagen med gæsternes besøg på museets særudstilling "Gut gebrüllt, Löwe!" og modtagelse på rådhuset med bl.a. taler af bypræsidenten, den tyske kulturminister og regionsrådsformand Carl Holst, og hvor prins Joachim skrev sig ind i Flensborgs "Gyldne bog".



### Stadig stor interesse for Istedløven

I tiden efter indvielsen, har Istedløven været genstand for stor opmærksomhed både fra lokalbefolkningens side og fra mange turister.

Ved et af bladets besøg på kirkegården et par uger efter indvielsen kunne man således opleve en turistbus fra Nordjylland fyldt med historieinteresserede danskere, og også flensborgere beskuede mindesmærket, nogle med børn, hvor forældrene forklarede om dets historie.

En mor forklarede således, at

hun mente, det var en god lejlighed til at fortælle datteren lidt om landsdelens historie, og efter at have beset løven skulle de over på det nærliggende museum, som havde en særudstilling om Istedløven – også et arrangement helt specielt for børn.



*Datteren lod sig gerne fotografere sammen med løven, så Thyras Volds læsere kan danne sig et indtryk af monumentets størrelse.*

For moderen var det vigtigt, at de unge fik lært, hvor betydningsfuldt venskab, tolerance og godt naboskab var.

I sandhed nogle opløftende bemærkninger.

wh





# Formandens årsberetning på landsmødet 2011

*ved foreningens formand Flemming Radsted Madsen*

**Velkommen til Ligaens landsmøde 2011, der i år afvikles på A.P. Møller Skolen i Slesvig.**



Det er et monument for danskheden i vor tabte landsdel, vi i dag har fået mulighed for at besøge – og efter afslutningen på mødet vil der blive mulighed for at deltage i en rundvisning på skolen.

Dagen i dag er i det dansk-tydske forhold en glædens dag, for ud over afholdelse af Slesvig-Ligaens årlige landsmøde er det nemlig også dagen, hvor Isted-Løven efter 147 års fravær igen vender tilbage til sin gamle placering på kirkegården i Flensborg, hvorfra den efter nederlaget i krigen i 1864 var blevet fjernet.

Løven står nu igen og vogter over de danske krigergrave, men denne gang med en ny mindeplade monteret på soklen – en plade, der med ny tekst på både dansk og tysk symboliserer forsoningen mellem de tidligere fjender.

Men lad mig inden min beretning starte med endnu en

gang at takke Bente Stenger og ”hendes musikalske venner” fra Frederiksstad for underholdningen.

Vor dagsorden slutter normalt med at Slesvig-Ligaens Legat uddeles til den af bestyrelsen udpegede modtager, men i år valgte vi at ændre en smule på denne rækkefølge.

Årsagen var selvfølgelig at takke Bente Stenger og alle de dygtige musikanter for underholdningen, men også for at vi kunne hylde Bente og overrække hende Ligaens Legat, mens alle endnu havde ørene fulde af musik.

Men vi skal nå endnu en pengeoverrækkelse. Den vender vi tilbage til, ganske som vi har for vane, sidst på dagsordenen.

Sidste år omtalte jeg den meningsløse diskriminering, der pludselig blev det danske mindretal til del i form af en kraftig nedskæring af det hidtidige tilskud til de danske skoler.

I alt blev der skåret 4,7 mill. € fra delstatens side. Denne kraftige og uretfærdige nedskæring blev delvist kompenseret fra Forbundsregeringens side med et tilskud på 3,5 mill. € - men det kompenserede jo ikke for hele uretfærdigheden, der da også kom til at koste én af de ældste danske skoler i Flensborg livet.

Christian Poulsen Skolen var startet i 1946 og havde ved lukningen ca. 200 elever, der nu er blevet fordelt på andre danske skoler i byen.

Det tildelte beløb fra Forbundsregeringen var et én-gangs-beløb, men der forventes tilskud på et tilsvarende beløb igen i

år, idet skoleforeningen jo har budgetlagt med et tilsvarende tilskud for det kommende år. Det bliver spændende at høre, om forventningerne står mål med virkeligheden.

Bliver resultatet af efterårets forhandlinger i forbundsregeringen, at tilskuddet til Dansk Skoleforening ikke bliver udbetalt endnu en gang – ja, så vil endnu flere frygtede skolelukninger blive en realitet, uden at der dog for indeværende er sat navn på truede skoler. Men skolelukninger vil vi med garanti komme til at se.

Sidste år blev der med en domstolsafgørelse dekretet omvalg i Slesvig-Holsten senest i 2012. Årsagen var den klare fejl der opstod i mandatfordelingen med tolkningen af den dengang gældende valglov, idet mandaterne fordeltes med ét mandat ekstra til delstatsregeringen bestående af CDU og FDP trods samme konstellers lavere stemmeandel end oppositionens.

Nu må vi så vente og se, hvilke politiske konstellationer, der viser sig efter valget til Landdagen i Kiel i maj 2012, men det burde, hvis forventningerne står mål med resultatet, i det mindste resultere i en tilbagevenden til tilstande, hvor flertal og mindretal igen ligestilles på skoleområdet.

Sidste år omtalte jeg i min beretning Landsindsamlingen 2009, som skulle gå til etablering af en ny legeplads på den danske børnehaven i Rendsborg.

Børnehaven var blevet normeret med en vuggestuegruppe, og denne gruppe manglede en legeplads, som er specielt eg-

net til de helt små børn. Ligaen indsamlede forrige år et beløb på ca. 27.000 kr., men dette var langt fra nok.

Derfor lod vi indsamlingen løbe også i 2010 og ville efter aftale med børne- og skolefritidschefen Birgit Messerschmidt vente med at udbetale pengene, til beløbet var blevet lidt større.



Vi har nu lukket indsamlingen til Rendsborg Børnehave og kan som afslutning på vort landsmøde lukke op for gaveasken og høre, hvor mange penge der er indsamlet over de sidste to år og efterfølgende overrække en check på beløbet til børnehaven, der i parentes bemærket allerede har etableret legepladsen.

Ved årsmøderne i slutningen af maj måned var Ligaen p.g.a. andre gøremål kun repræsenteret af 2 bestyrelsesmedlemmer: vor næstformand Anne-Marie Thorup og af Horst-Werner Knüppel. De besøgte 2 steder: Egernførde og Ladelund.

På et bestyrelsesmøde i 2010 besluttede vi, at udbetalingerne af Slesvig-Ligaens støttemidler fremover kun vil ske én gang om året.

Behandlingen af de modtagne ansøgninger vil ske på bestyrelsesmødet i sept. – et møde der afholdes i forbindelse med vort landsmøde. På den måde har vi sparet endnu en udgiftspost, idet vi nu kan nøjes med at samles 2 gange om året, såfremt der ikke sker noget særlig vigtigt, der kræver bestyrelsen samlet.

Det er næppe ukendt for ret

mange mennesker, at den globale økonomiske krise smitter af på os alle. Trods finanskrisen har Ligaen været i stand til at yde støtte til en række institutioner og foreninger, dog ikke i den størrelsesorden, som vi tidligere har været i stand til.

Udbetalingerne fra Ligaen beløb sig sidste år til i alt 98.000 kr. fordelt med 42.000 kr. til børnehaverne, det kulturelle arbejde har modtaget i alt 25.000 kr., ældrearbejdet har modtaget 10.000 kr., ungdomsarbejdet har fået 11.000 kr. og endelig er Slesvig-Ligaens legat udbetalt med et beløb på 10.000 kr.



Udover disse udbetaling, som var resultatet af vort formueafkast, blev der, som jeg også omtalte i min årsberetning sidste år, udbetalt 500.000 kr. til Dansk Skoleforening til dækning af udgifterne ved ombygningen og renoveringen af Risby danske Skole. Denne udbetaling var muliggjort af en arv fra tidl. medlem Anker Olsen, en arv der var båndlagt til netop dette projekt.

Til sidst vil jeg som de tidligere år lige nævne vor medlemssituation og fremtidsmulighederne for fortsat beståen.

I løbet af det sidste år har vi igen mistet en del medlemmer, og vi nærmer os lige så stille grænsen for foreningens frem-

tidige virke.

Årsagerne hertil er som tidligere dødsfald, udmeldelser eller sletning p.g.a. kontingentrestancer.

Jeg skal i den forbindelse nævne, at hver gang vi fra foreningens side skal udsende en rykkerskrivelse, belastes foreningens økonomi særdeles uheldigt.

Jeg kan således nævne, at vi i 2010 har måttet sende rykkerbreve til ca. 25% af foreningens medlemmer – en udgift af ikke ubetydelig størrelse, idet hver rykker koster ca. 45 kr. Det dræner en ganske stor del af foreningens driftsmidler.

Vi skal derfor fra bestyrelsens side stærkt opfordre til, at kontingenterne fremover betales ved første udsendelse af kontingentopkrævningerne.

I forbindelse med vor interne debat om foreningens økonomi og medlemstilstand, har bestyrelsen arbejdet meget intenst med at fremtidssikre Slesvig-Ligaens formue, således at foreningen fortsat kan bevare skattefritagelsen og bruge flest mulige midler til at støtte det danske mindretal.



Vi nedsatte derfor et arbejdsudvalg, som er fremkommet med et forslag til en fondsdannelse – et forslag som vil blive fremlagt senere i dag til behandling under dagsordenens pkt. 9.

Fra i år udkommer Thyras Vold kun 2 gange årligt – én gang i

foråret, hvor Landsmødet indkaldes – og én gang i efteråret, hvor vor årlige landsindsamling bliver varslet. Til gengæld vil bladet blive på 12 – 16 sider pr. nr. i stedet for som tidligere 8 og 12 sider

Jeg vil efter disse ord slutte min årsberetning i år med at udtrykke en stor og varm tak til de medlemmer, der ved indbetaling af kontingent eller ved indbetalingerne til den årlige landsindsamling har sendt

et større eller mindre beløb til støtte for vort arbejde. De viser på denne måde fortsat deres store trofasthed over for Ligaen og dens arbejde for det danske mindretal.

Også en stor tak til de mange personer – ingen nævnt, ingen glemt – der ulønnet og alene drevet af interesse for det danske mindretal på den ene eller anden måde arbejder i Ligaens tjeneste som bestyrelsesmedlem, som medarbejder ved

udgivelsen af Thyras Vold eller som webmaster, der redigerer og vedligeholder vor hjemmeside.

Uden deres aktive indsats vil det være svært at holde Ligaen i gang.

Og endelig en stor tak til de gæster og medlemmer, der har villet afse tid til at deltage i vort Landsmøde her i Slesvig.

*Flemming Radsted Madsen*

## Slesvig-Ligaens legat 2011

I år er det niende gang Slesvig-Ligaen skal uddele sit legat.

Legatet, som ikke kan søges, men uddeles efter bestyrelsens indstilling, skal tilfalde en person, som har ydet en ihærdig og målrettet indsats for danskheden og den danske ungdom i Sydslesvig.

Det er meningen, at legatet efter eget valg skal benyttes af modtageren som hjælp til at føre sine ideer og visioner ud i livet i forbindelse med sit arbejde for danskheden i sit lokalområde.

Og igen i år har vi fundet en person – en ildsjæl – som gennem mange år har ydet en stor og helstøbt indsats ikke bare som pædagog, men også som inspirator og igangsætter – en person, som målrettet går efter at udbygge og udvide såvel det danske som det musiske i sit område – en person, som ikke er bange for at træde frem for offentligheden – ikke som taler eller samfundsrevser, men som den samlende figur for de børn og voksne, der har en fælles glæde i at lade musikken klinge.



Jeg mødte vor legatmodtager første gang ved årsmødet i Frederiksstad i 2006, men det helt store indtryk af en utrættelig og meget professionel indsats fik jeg ved opførelsen af musicalen Peter Pan her på A.P. Møller Skolen ved Skoleforeningens 90 års jubilæum i maj 2010.

At se en så stor glæde ved som pædagog at formidle musikken og en glæde ved som dirigent at formå alle implicerede til at yde deres bedste ved den lejlighed gjorde et stort indtryk på mig.

Kære Bente Stenger – når jeg nu overrækker dig denne check, vil jeg med tanke på din glæde for musik og for dit musiske virke for danskheden og den danske ungdom ikke blot i Frederiksstad, men i hele Sydslesvig slutte af med den tyske filosof Frederik Theodor Vischers ord:

**”Gør andre glade. Du vil erfare, at glæde glæder!”**

Du lever i sandhed op til disse ord. - Hjertelig tillykke med legatet.

*frm*



## VI HAR GJORT DET FØR - LAD OS GØRE DET IGEN

**SLESVIG - LIGAENS  
2011 2012  
LANDSINDSAMLING**

**Slesvig-Ligaens bestyrelse har besluttet, at landsindsamlingen 2011-12 skal gå til et skolegårdsprojekt ved Jes Kruse-Skolen i Egernførde.**



Denne skole har en særlig betydning for Slesvig-Ligaen. Det var os der efter krigen byggede og i den første tid drev skolen.

Ingen andre kunne eller ville dengang hjælpe de danske i Egernførde.

Det har været en succeshistorie, i dag er skolen en af de største danske skoler i Sydslesvig. Det er næsten som eventyret om den grimme ælling, der voksede sig til en smuk svane!

Skolen har nu atter brug for en økonomisk håndsækning til en hårdt tiltrængt renovering og reetablering af den store skolegård.

Vi håber derfor, at Slesvig-Ligaens medlemmer igen vil hjælpe os ved at sende et beløb – lille eller stort – til formålet.

Se i øvrigt skoleinspektør, Peter Olesen Müllers indlæg samt vedlagte folder med girokort.

*Flemming Radsted Madsen*

### Med jeres hjælp, når vi målet!

Det er med stor glæde, at Jes Kruse-Skolen har modtaget efterretningen om, at Slesvig-Ligaen vil tildele skolen de indsamlede midler ved landsindsamlingen 2011-2012. Det er en bekræftelse på de varme bånd, som findes mellem Ligaen og skolen i Egernførde. Vel er Jes Kruse-Skolen Slesvig-Ligaens projekt fra 1940-erne og 50-erne; men der er løbet meget vand i åen siden. Alligevel fastholdes forpligtelsen, som blev udtalt dengang med Peter Krage-lund i spidsen. De danske i Egernførde skulle løftes, støttes og styrkes i det valg, som de havde truffet i årene efter verdenskrigen. Mindretallet tog imod hjælpen, og skolen blev rejst. Dagligdagen blev konkret. Nu var der et sted, hvor næste generation kunne lære det sprog, som bærer den kultur, som var og er det vigtigste, når bekendelsen til mindretallet skal udleveres. Takket være Peter Krage-lund, mange andre og ikke mindst Slesvig-Ligaens vedholdende indsats blev der skabt fysiske rammer for dansk mindretalsliv på egnen.

I dag fungerer skolen som en del af Dansk Skoleforening for Sydslesvig; men stadigvæk rækker

*Skoleinspektør  
Peter Olesen Müller  
Jes Kruse-Skolen  
Egernførde*



tanken om at løfte i flok ikke langt nok til, at det udløser økonomiske midler i en grad, så vi kan klare os selv. Dette er ikke blevet mindre vanskeligt efter landsregeringens besparellestiltag. Vi er sikre på, at der er mennesker nord for grænsen, som endnu føler forpligtelsen i samhørigheden med det danske mindretal selv mange år efter 1920. Vores oplevelse af at være set og ikke glemt er stærk og sikrer båndene til Danmark. Det er derfor dejligt, at Slesvig-Ligaen atter træder hjælpende til.

Nu må vi konstatere, at skolens store skolegård er slidt op. Legeredskaber, bænke, bordtennisborde kan ikke mere. Råd, slitage, vejr og vind har gjort, at flere ting eller dele må tages ud af drift. Sikkerhedskravene opfyldes ikke længere. Derfor er vi gået i gang med at overveje nye muligheder. Vi vil gerne retablere skolegården i en ny og mere spændende frem-

toning, så den svarer til de behov, som nutidens skolebørn har. Det betyder helt sikkert noget med mulighed for bevægelse og en hel masse andre ting. Derfor forestiller vi os, at elevrådet, samarbejdsrådet og skolens medarbejdere i fællesskab udarbejder en plan, som indfrier såvel brugernes som myndighedernes krav. Det bliver ikke nemt, for arealet er også parkeringsplads og har tilkørsel for brand- og udrykningskøretøjer; men hvor der er en vilje, er der en vej.

Elevrådet har tænkt nogle tanker, og nu begynder samarbejdsrådet efter jul med brainstorm og forhåbentligt også mange flere kreative tanker. Lærerne og det øvrige personale skal forholde sig til mere konkrete planer, som kan stå for godkendelsen hos myndighederne.

Vi trækker altså i arbejdstøjet til glæde for skolens elever, og godt støttet af Slesvig-Ligaens tro medlemmer når vi målet:

**En nyetableret skolegård ved  
Jes Kruse-Skolen.**

**Tak for ethvert bidrag.**

*Med venlig hilsen  
Peter Olesen Müller*

# SLESVIG-LIGAENS FOND

## STIFTELSESDOKUMENT

Foreningen SLESVIG-LIGAEN ( CVR nr. 16 11 03 10 ) stifter herved en fond under navnet ”Slesvig-Ligaens Fond”. Formålet med fonden er at yde kulturel og økonomisk støtte til det danske arbejde i Sydslesvig, især i den sydlige del af landsdelen.

Stiftelsen sker med virkning fra den 10. sept. 2011 i henhold til nedenstående vedtægter.

Fondens startkapital er på 3.500.000,00 kr. indbetalt af foreningen Slesvig-Ligaen.

Kapitalen foreligger i kontanter og værdipapirer.

Aktiver:

Finansielle Anlægsaktiver

Kontant/værdipapirer indestående..... 3.500.000 kr.

Passiver:

Bunden fondskapital..... 3.500.000 kr.

Der tilkommer ikke stifteren særlige rettigheder eller fordele, ligesom der ikke med stifteren eller andre kan indgås aftale, hvorefter der påføres Fondens økonomiske forpligtelser.

For Fonden er vedtaget følgende **vedtægter**:

-----o0o-----

### § 1. Fondens navn.

Fondens navn er SLESVIG-LIGAENS FOND.

### § 2. Fondens hjemsted.

Fondens hjemsted er bopælen for den til en hver tid værende formand – på stiftelsesdatoen p.t. Ferskenvej 7, 4690 Haslev.

### § 3. Fondens opgave og formål.

Fonden har til opgave at skaffe økonomiske ressourcer og foretage uddeling af disse i overensstemmelse med Slesvig-Ligaens formål – at yde kulturel og økonomisk støtte til det danske arbejde i Sydslesvig, især i den sydlige del af landsdelen - med mindre tilførte midler direkte er bestemt for Fondens bundne kapital eller bestemte formål.

### § 4. Fondens stiftelse og kapital.

Fonden er etableret den 10. sept. 2011 af foreningen SLESVIG-LIGAEN.

Der er ikke tillagt stifteren særlige rettigheder eller pligter i forbindelse med stiftelsen eller driften.

Fondens bundne kapital udgør på stiftelsestidspunktet kr. 3.500.000.

### § 5. Fondens øverste myndighed.

Fondens øverste myndighed er bestyrelsen, der består af fire personer.

Fondens bestyrelse består af Slesvig-Ligaens til enhver tid siddende forretningsudvalg, bestående af foreningens formand, næstformand og kasserer, suppleret med et bestyrelsesmedlem valgt af og blandt bestyrelsens øvrige medlemmer. Foreningens formand er samtidig formand for Fondens bestyrelse.

Fondens bestyrelse vælger af sin midte næstformand, kasserer og sekretær. Bestyrelsen kan fastsætte en forretningsorden. Over alle beslutninger føres en protokol.

I tilfælde af Slesvig-Ligaens opløsning supplerer den siddende fondsbestyrelse sig selv.

Fonden udbetaler ikke honorar for deltagelse i bestyrelsens arbejde, men betaler alene medlemmernes faktiske omkostninger ved udførelsen af bestyrelshvervet.

### § 6. Fondens beslutningsproces.

Bestyrelsen er beslutningsdygtig, når formanden og mindst 2 medlemmer er til stede efter forudgående skriftlig indkaldelse med mindst otte dages varsel og med angivelse af dagsorden for mødet.

Til alle beslutninger om anvendelse af Fondens midler til opfyldelse af formålet kræves simpelt flertal. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

### § 7. Fondens årsmøde.

Ved Slesvig-Ligaens landsmøde aflægger Fonden sin årsberetning og orientering om Fondens reviderede årsregnskab.

### § 8. Fondens daglige drift.

Til at forestå Fondens daglige drift kan bestyrelsen ansætte en administrator. Administrator kan ikke være medlem af bestyrelsen.

### § 9. Tegningsret.

Fonden tegnes af formanden i forening med ét bestyrelsesmedlem eller af to bestyrelsesmedlemmer i forening. Bestyrelsen kan meddele prokura.

### § 10. Fondens regnskabsår.

Fondens regnskabsår er kalenderåret. Årsrapporten opstilles i overensstemmelse med herom gældende regler. Bogføring og revidering af Fondens regnskab foretages i henhold til Fondslovens bestemmelser herom.



## SLESVIG-LIGAENS FOND

-fortsat-

### § 11. Anvendelse af overskud.

Årets overskud anvendes efter fradrag af administrationsomkostninger til Fondens formål, jf. § 3 i henhold til fondslovens bestemmelser herom.

Bestyrelsen kan henlægge indtil 25 % af årets overskud til konsolidering af formuen.

### § 12. Ændring af vedtægter og Fondens opløsning.

Beslutning om vedtægtsændringer, herunder beslutning om Fondens opløsning kan kun ske, når samtlige bestyrelsens medlemmer på to på hinanden følgende bestyrelsesmøder med mindst 14 dages mellemrum, stemmer herfor.

Fondens formue kan ved Fondens opløsning kun anvendes i overensstemmelse med Fondens formål efter forudgående godkendelse af tilsynsmyndigheden.

-----o0o-----

Som Slesvig-Ligaens Fonds første revisor er udpeget Sydbanks forvaltningsafd., København.

-----o0o-----

Underskrevne stifter bemyndiger herved Flemming Radsted Madsen, Jens Hønholt og Anne-Marie Thorup til at foretage sådanne ændringer af nærværende stiftelsesdokument samt af beslutningerne på den efterfølgende stiftende generalforsamling, som måtte blive skønnet fornødne som betingelse for Fondens anmeldelse til Civilstyrelsen og skattemyndighederne.

Slesvig, den 10. sept. 2011.

Foreningen SLESVIG-LIGEN  
v/ bestyrelsen

Flemming Radsted Madsen

Anne-Marie Thorup

Jens Hønholt

Frode Sørensen

Horst-Werner Knüppel

Leif Liltorp

Anne Oesterle

## Slesvig-Ligaens hæderstegn tildelt Flemming Radsted Madsen

Kære Flemming.

For to år siden fik jeg – efter min egen mening – ganske ufortjent Slesvig Ligaens hæderstegn, som jeg er meget glad og stolt over. Sidste år fik Jens Hønholt det mere fortjent, men den der mest af alle fortjener det er dig

Det er dermed en stor fornøjelse på Slesvig Ligaens vegne at kunne overrække hæderstegnet til dig. Du har gennem dit store og uegennyttige arbejde for Slesvig Ligaen fortjent den mere end nogen anden!

Slesvig Ligaen har jo ikke altid været kendetegnet ved ro og harmoni – En sådan må nødvendigvis undertiden mangle, når der er tale om en forening, hvis medlemmer brænder for Sydslesvigs sag. Vi kan jo blot kigge på ”vor storebror” Grænseforeningen, hvor bølgerne i øjeblikket går højt.

Men det er ikke mindst din fortjeneste, at der er skabt ro og opbakning bag vor forening, og hvad angår bestyrelsen tror jeg, at jeg taler på alles vegne, når jeg siger, at vi ser frem til de halvårlige møder, som er kendetegnet ved en dyb respekt og engagement i arbejdet, men også med humor og højt humør. Og det er som bekendt formanden – i dette tilfælde dig – der skaber denne tillidsfulde stemning.

Derudover er det som næstformand rart at have en kasserer, som Jens, der har styr på regnskabet og dig, der nøjagtigt ved, hvilke foreninger, børnehaver og skoler der gennem de seneste år har fået tilskud, så vi også i vor tildeling af de heldigvis ikke så få midler sikrer, at så mange som muligt får del og glæde af beløbene.

Kære Flemming - det er derfor med stor glæde at jeg på en enig bestyrelses vegne overrækker dig Slesvig Ligaens hæderstegn og håber, at dit virke og engagement i foreningen vil vare i mange år endnu.

Anne-Marie Thorup





# Mange veje fører til og fra Andorra - især omveje -

*på tur med Anne Oesterle*

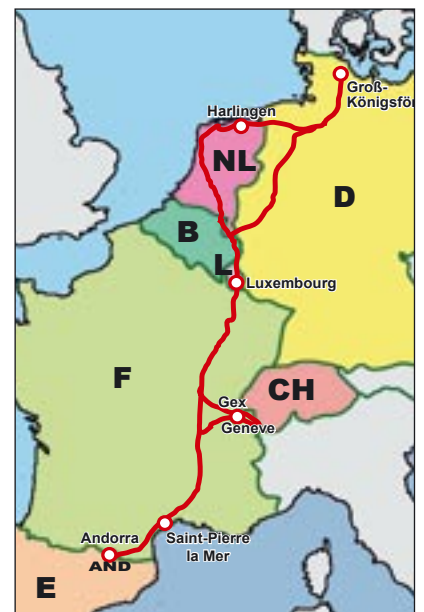
Vores (Anne Margrethe Bundgaard og undertegnede) rejsemål var Andorra, men når man alligevel skulle køre så langt i egen bil, kunne et par kilometer mere eller mindre da ikke gøre noget. Vi blev derfor enige om, at vi egentlig lige så godt kunne køre over Holland for at kigge lidt på det lange dige, der skiller IJsselmeer fra Waddenzee, overnatte i Luxembourg og næste dag videre til Saint Pierre la Mer, der ligger ved Middelhavet tæt ved den spanske grænse. Her overnatte fire dage og herfra foretage bilturen til Andorra.

På hjemturen beskue Mont Blanc og Chamonix, overnatte i Gex, der ligger ved Geneve, som også skulle være et besøg værd. Derefter igen mod Luxembourg og herfra videre til Sydslesvig. Alt dette skulle klares på 7 dage, men om det blev som planlagt, vil jeg nu starte med at fortælle.

Lørdag d. 25.06.2011 startede vi tidligt i min 8 år gamle Opel Astra mod Holland – uden navigationsanlæg, GPS, men med en mængde landkort. Vi kom til Harlingen, kørte lidt forkert, men endte alligevel på det 30 km lange og 90 m brede dige, der blev påbegyndt i 1927 og dengang med vindmøller pumpe en del af det 6 m under havoverfladen liggende land vandfrit. I dag er der en bred motorvej hen over diget, og moderne pumpeanlæg tager sig af vandhøjden og har gjort sit til, at Holland har fået adskilli-

ge kvadratkilometer landbrugsjord mere. Vi standsede for fra diget i ro og fred at kigge ud på de to nabohave, men kom hurtigt ind i bilen igen. En stærk, iskold vind blæste os næsten omkuld, men et par fotos blev dog taget, inden vi kuldegysende i vores sommertøj hoppede ind i bilen igen for at køre mod syd til varmere grader.

Retningen var nu Amsterdam og Utrecht, men i motorvejsvirvaret syd for Amsterdam endte vi i retningen mod Den Haag (GPS suk, suk). Hurtigt væk fra motorvejen og nåede ad om-



veje over Maastricht og Liege i Belgien til byen Luxembourg, hvor vi som fortalt skulle overnatte hos min nevø Klaus Skovmand.

Næste morgen mod Metz, og herfra begyndte også motorvejsbetalingen, stoppe ved et anlæg, trække en bon, men først betale efter udkørsel fra motorvejen, ærgerligt, når man kun må køre 130 km/h, men for pengene får man så en velholdt motorvej, i hvert fald en del bedre end i andre lande. Videre gik det mod Nancy, Di-



jon, Lyon, Nîmes, Montpellier, indtil vi nåede Narbonne. Vi er vel kørt 800-900 km, inden vi fandt St. Pierre la Mer, hvor vi af en bekendt havde lejet hans lille rækkehus, et dejligt sted tæt ved havet. Men også her havde vi problemer med at finde gaden, hvor vi skulle hente nøglen og ved Gud også med at finde selve huset.



Et fransk ægtepar hjalp os, og lidt mad og vin til gengæld gjorde, at vi fik en god kontakt med dem og også lejlighed til at tale lidt fransk.

Dog blev jeg lidt skuffet over bademuligheden. Det viste sig, at jeg som en ret god svømmer skulle vandre næsten 2 km for at nå den rigtige vanddybde, men sandstranden var fin og ren, og badebyen havde også sine smukke sider med mange palmer, subtropiske planter osv.



Endvidere fandtes der en del

gode restauranter, hvor vi sent om aftenen spiste god og dyr mad, men vinen her fra Languedoc-Rousillonområdet var ikke efter vores smag, så vi drak andre franske vine, men vi støttede dog vinegneren ved på markedet at købe et par 5 liters dunke vin for at tage dem med hjem. Vi foretog forskellige udflugter i omegnen, der har meget at byde på af seværdigheder, men vores mål var jo Andorra, og der skulle vi hen den sidste dag.

Cirka 150 km er der vel til Andorras grænse, og igen af med motorvejspenge for at komme til Perpignan i nærheden af den spanske grænse, men herfor fik vi også lov til at se enormt mange frodige vinmarker. Nu dreje af mod vest og køre på en kurverig, op- og nedadgående vej gennem Pyrenæerne og det med et konstant strålende bjergpanorama til begge sider. Man skal igennem tunneller, hvortil der skal købes billetter, og den længste er den 2850 m lange d'Envaliratunnel, der går gennem de her ca. 2400 m høje bjerge. Coma Pedrosa er det højeste bjerg i Andorra og måler 2947 m.o.h.

Hele strækningen indtil vi nåede hovedstaden Andorra la Vella, der ligger ret fladt i 800 m højde i den sydlige del af landet, havde min bil det svært. Ofte skifte til 2. gear for at klare højdeforskellen, hvis ikke engang imellem til 1. gear. Med 105 hestekræfter er den ikke egnet til bjergkørsel, og ofte måtte jeg på den smalle vej køre ind på holdepladser, for at den lange kø bag mig kunne få lov til at bruge deres op mod 200 hestekræfter rigtigt.

Men nu lidt om landet Andorra. Det er et fyrstedømme uden fyrste, men har to statsoverhoveder, nemlig Frankrigs præsident og den spanske biskop i La Seu d'Urgell, der ligger ca. 20 km syd for grænsen.

Dette er i dag en formalitet, men historien fortæller, at i året 1278 kom landet under den spanske biskop af Urgell og samtidig under den franske greve af Foix. Efter den franske revolution i 1789 overtog republikkens præsident embedet, og disse to bestemte nu lovene indtil slutningen af 1900 tallet. I 1993 blev Andorra efter en folkeafstemning en suveræn stat med egen grundlov, og kun i udenrigspolitiske sager har de to ovennævnte vetoret.



Andorra har ca. 85.000 indbyggere, og heraf er kun 36% andorranske statsborgere, 37% spaniere, 13% portugisere og 7% franskmænd plus 7% gæstearbejdere. Man skal i 25 år have været fastboende i landet for at få statsborgerskabet, og landets officielle sprog er katalansk, men mærkeligt nok er en 1/3 af børnene i franske, en 1/3 i spanske og 1/3 i andorranske skoler. Grunden er vel nok, at der endnu kun er højere studiemuligheder i nabolandene. Landet lever i dag af turistindtægterne, især i vintersæsonen, da indbyggerne ikke skal betale indkomstskat, dog er der afgift på al import, og også bankafgifter er blevet indført. Der er heller ingen hær, men alle voksne mænd med våben skal melde sig, hvis det bliver nødvendigt, men dette er ikke sket de sidste 700 år, men hvem er også interesseret i et bjergland på kun 468 kvadratkilometer, og hvis såfremt er det Frankrigs og Spaniens opgave at forsvare landet.

Men nu tilbage til os to almin-

delige turister. Som før sagt kæmpede bilen sig op gennem bjergene til hovedstaden Andorra la Vella, der faktisk kun har to større gader og fandt mærkeligt nok også straks en parkeringsplads. Da klokken allerede var blevet 13, forsøgte vi at finde en spiserestaurant, men forgæves, da alle først åbnede hen mod aften, men sultne var vi og fandt til sidst også et spisested, der var i stil med Mc Donald, billigt i forhold til Frankrig, men maden var også derefter.

Nu ville vi kigge lidt på byen. Der er 2 ensrettede veje gennem byen og naturligvis også små sidegader, men næsten alt er på de to veje såsom indkøbscentre, kirker, museum og restauranter. Den kirke vi ville se var lukket, så vi beundrede den kun udefra, men vi havde gerne set den katolske kirke indefra, de er som regel smukke at kigge på. Museet havde vi ikke tid til, så der blev kun spadseretur og indkøb tilbage. Den lille by var hurtigt inospiceret, regeringsbygningen kunne vi ikke finde og fik senere at vide, at det kun er et mindre bygningskompleks, så nu til det vigtige, det Andorra er berømt for, nemlig indkøb af billige varer. Før i tiden og sikkert stadigvæk den dag i dag var og er smugleriet det største problem for de omkringliggende lande. Der er strenge regler for, hvor meget der må tages med over grænsen, selvfølgelig drejer det sig mest om tobaksvarer, som landet selv fremstiller en del af, selvom kun 2% af landets areal kan dyrkes, resten er græs til får og køer og så de utalligt mange bjerge.

Af tobak må der kun udføres 300 cigaretter eller 75 cigarer og så videre. AMB købte straks cigaretter, der kun kostede 19 Euro for en karton, parfume og anden kosmetik for billige penge i forhold til Danmark. Når

jeg sammenlignede priserne med de tyske, kunne det ikke betale sig for mig at slæbe alt dette med, men da jeg nu havde lært lidt af priserne i Frankrig at kende, forstod jeg godt, hvorfor de købte ind for så store summer her i Andorra.



Det franske sprog hørte vi ofte, og de fleste biler havde franske nummerplader. Der kommer utalligt mange turister hver dag for at købe ind, men endnu flere om vinteren for at dyrke vintersport, og her byder Andorra på enormt meget og kan konkurrere med alpelandene, men ligger måske dog lidt for afsides.

Vi tog nu afsked med byen, tankede billig benzin og kørte mod nordøst. På tilbagevejen de samme problemer med min bil, der ikke kunne lide de stejle bjergveje, selvom det meste nu gik nedad, men da skal man jo "desværre" bremse med gearene. Undervejs fik vi et syndflodsagtigt regnskyl med lyn og torden og hagl så store, så store, dette førte også til lidt stilstand i farten, men ingen haglskader var at se på bilen, havde nu ikke gjort så meget, et par større skrammer havde den allerede.

Velbeholdne men trætte – SEGURT TORNADA PERO CANSAT, (katalansk, det med spansk beslægtede sprog, der bruges i Andorra), kom vi tilbage til St. Pierre la Mer og sov udmærket til næste dag, hvor rejsen skulle gå videre mod nordøst.

Torsdag den 30.06.11 tidligt af

sted. Målet var nu Mont Blanc og Chamonix og så overnatte i Gex tæt ved Geneve i Svejts, hvor hotellet var bestilt i forvejen, og hvor vi skulle være inden kl.19, men det kom til at gå ganske anderledes i rækkefølgen. Det gik trægt på motorvejen, så vi besluttede at køre til hotellet i Gex først, kigge lidt på Geneve bagefter, og så tage den planlagte tur i alperne dagen efter.

Fra Lyon altså mod Geneve, og inden vi så os om, var vi inde i Geneve og det i rush-hour tiden (GPS ak, ak). Men vi fik i hvert fald set næsten hele byen, der jo ligger enormt smuk ved søen. Jeg kan godt forstå, at så mange rige har købt eller bygget deres villaer her. Men nu skulle vi jo finde Gex. Vi spurgte mange mennesker om vejen, men ingen kendte Gex, af mig udtalt som stavet, indtil jeg viste en ung franskmand hotelreservationen. "Aha, Sje", kom det fra ham, han kørte foran os, men drejede om, da vi var ved byen. Igen spørge et par mennesker, og alle forklarede på et hurtigt fransk, som vi ikke forstod ret meget af, blot a droite et gauche, men hvornår, fik vi ikke fat i. Til sidst viste en ung dame os hele vejen til hotellet - (GPS ??).

Dagen efter af sted mod Mont Blanc, og selvom vi fra hotellet havde fået en god rutebeskrivelse kørte vi galt igen. Af en eller anden grund kom vi ikke ind på den rigtige motorvej og kørte rundt på små veje. Efter et par timer sagde jeg stop, ville ikke videre, kun tilbage mod nord og kørte ind på en tankstation for også her at vende. Mens jeg tankede, løb AMB ind i butikken og kom ud med en nøjagtig beskrivelse af ruten og fik mig til sidst overtalt til at fortsætte - og gudskelov. En oplevelse er det at se det 4807 m høje Mont Blanc, der ligger

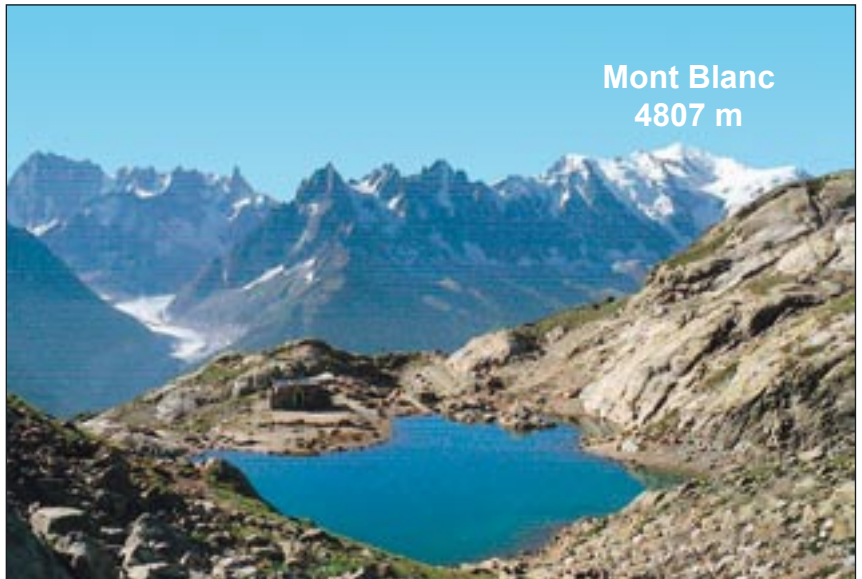


på grænsen mellem Frankrig og Italien, og vejret var også på sin gode side, så vi så den sneklædte top og selvfølgelig også de mange andre prægtige opadstræbende tinder. Dette landskab med dale og bjerge er jo fascinerende, men alligevel, det flade Danmark og Sydslesvig har også sin charme. Videre gik det mod Chamonix, denne berømte og pragtfuldt beliggende by er vel mest kendt som vintersportssted, men de mange tilstedeværende turister viser, at den også om sommeren har meget at byde på. Vi holdt en lille pause, fik set den smukke by og indtaget et lille måltid mad.

Fra dette storslåede alpeområde gik turen nu mod Luxembourg, men hvordan, eftersom der ingen direkte motorvej er fra Geneve. Med kortet i hånden passerede vi en masse små byer, kørte selvfølgelig forkert, vendte om og kom til sidst ind på motorvejen kort før Dijon, og videre gik det uden problemer, indtil vi nåede Luxembourg, hvor vi igen skulle overnatte hos min nevø.

Jeg tør næsten ikke fortælle det, men her gik det uden GPS galt igen. Inden vi havde set os om, havnede vi i Luxembourg-centrum til trods for, at min nevø bor i det østlige område. Vi spurgte om vej, for jeg kunne ikke finde bykortet, (fandt jeg senere i min kuffert) og endte i en mig ukendt bydel. Ved et lille torv parkerede jeg bilen, hvor olielampen i øvrigt lyste rødt, ringede på min mobiltelefon til min nevø og forklarede, at jeg stod på det og det torv, hvor de to bestemte gader krydsede hinanden, og om han kunne komme og lede os det rigtige sted hen. En lille latter opfattede jeg også fra hans side, det er jo klart, ældre damer og så finde vej.

Mens jeg stod og ventede, betragtede jeg omgivelserne.



Her lå en "Night-Club" og en fortovscafé, hvor der nok blev fejret en større fødselsdagsfest, der var i hvert fald en del godt sminkede damer med korte og dybt nedringede kjoler og også et par mænd, der slet ikke så helt så dårlige ud. Jeg blev lidt irriteret over, at en ældre herre flere gange gik forbi og intenst betragtede mig, selvom jeg som årgang 1945 er over den bedste alder. Hvis I ikke allerede har jeres anelse, kan jeg fortælle, at da min nevø ankom med det største smil og højeste latter, jeg nogen sinde har set og hørt hos ham, begyndte det at dæmre for mig.

Jo, jeg var virkeligt landet på byens ludertorv, hvor de prostituerede tjente til deres daglige brød her en lun fredag aften. Jeg blev "reddet", og vi kørte videre, fik dejlig mad, og jeg drak en hel del vin for lige at "fordøje" oplevelsen.

Næste morgen stod vi tidligt op, fik taget afsked med familien og så hen på en tankstation for at få hældt motorolie på (i den senere tid har der ofte været olieproblemer), og efter en kørsel næsten uden hastighedsbegrænsninger og alt hvad bilen kunne præstere, kom vi ca. kl.13 helskindede hjem til

Groß-Königsförde, hvor en sommerfest (Sydslesvigsk Forening) forberedt af bekendte, ventede på os.

En sidste meddelelse er, at min bil med ca. 140.000 km på bagen brød sammen for nylig. Jeg takker Gud eller skæbnen for, at det ikke skete på den ca. 5000 km lange rejse gennem de syv europæiske lande og fortæller også gerne, at min nye Opel Astra har GPS.

*Anne Oesterle  
og hilsen fra "kortlæseren"  
Anne Margrethe Bundgaard*

### **Ansøgninger om støtte fra Slesvig-Ligaen**

Foreninger og institutioner, hjemmehørende i Sydslesvig, kan søge støtte fra Slesvig-Ligaen til kulturelt og humanitært arbejde i Sydslesvig.

Ansøgningsskema rekvireres hos formanden, hvortil skemaet efter endt udfyldelse returneres inden 31. august hvert år.

På det første styrelsesmøde efter ovennævnte ansøgningsfrist vil indkomne ansøgninger blive behandlet, og evt. bevilget støtte vil efterfølgende blive udbetalt.

## THYRAS VOLD. Udgivet af Slesvig-Ligaen

Redaktion: Flemming Radsted Madsen (ansvh.)

Anne-Marie Thorup, Husmandsvej 4, 6671 Gesten, tlf. 7555 5201

Anne Oesterle, Alte Ziegelei, D-24214 Gr. Königsförde,  
tlf. +49 4346 6406

Slesvig-Ligaen, Ferskenvej 7, 4690 Haslev

Tlf. 5631 1858, E-mail: flemming@radsted.eu

Postgiro 093-0016 (kun landsindsamling)

Bankkonto: Sydbank 8065-1041552

www.slesvigligaen.dk

Tryk: Flensborg Avis

Afleveret til postvæsenet den 02. december 2011

Stof til næste nummer af bladet senest den 15. marts 2012

### UDELING AF STØTTE PÅ 149.000 KR.

På bestyrelsesmødet i september blev de indkomne ansøgninger om støtte behandlet. Der blev bevilget tilskud på i alt. 149.000 kr., og størstedelen af beløbet blev 17. november 2011 uddelt ved en højtidelighed i det nye forsamlingshus i Bydelsdorf (Rendsborg).



Jernved Danske Skole  
10.000 kr.



Humtrup Børnehave  
5.000 kr.



Duborg Skolen  
10.000 kr.



Ørsted Børnehave  
10.000 kr.



Bredsted Danske Skole  
10.000 kr.



Hatlund Børnehave  
15.000 kr.



Jørgensby Børnehave  
15.000 kr.



Hiort Lorenzen Børnehave  
30.000 kr.



Slesvig Spejderorkester  
3.000 kr.



SSF Rendsborg - Egernførde  
6.000 kr.



Jes Kruse-Skolen  
5.000 kr.



Vyk Legestue  
10.000 kr.

Foruden bevillingerne til ovennævnte institutioner, har bestyrelsen ydet et legat på 10.000 kr. til Bente Stenger (se formandens beretning), og i forbindelse med deres julearrangement vil Humanitært udvalg modtage 10.000 kr.

wh